

Poëziepakket 100 gedichten

Alex Deforce
Alfred Schaffer
Alicja Gescinska
Babeth Fonchie Fotchind
Babs Gons
Bart Moeyaert
Benzokarim
Bernke Klein Zandvoort
Bette Westera
Billie Vos
Birgit Mijlemans
Charlotte Van den Broeck
Christophe Vekeman
Daniel Biliet
Derek Otte
Diet Groothuis
Dorien De Vylder
Edward van de Vendel
Elfie Tromp
Emilie Dewitte
Erik Van Os
Erwin Hurenkamp
Erwin Mortier
Eva Gerlach
Evangeline Agape

Frouke Arns
Geert Buelens
Geert De Kockere
Hani Albayari
Hannah van Binsbergen
Hans en Monique Hagen
Hélène Gelèns
Herman Leenders
Iduna Paalman
Ine de Volder
Ineke Holzhaus
Ineke Riem
J.A. Deelder
Jaap Robben
Jan Ducheyne
Jana Arns
Johan Sebastiaan Stuer
Johanna Pas
Joke Van Leeuwen
Jozef Deleu
Judith Herzberg
Kasper Peters
Kira Wuck
Leo Vroman
Lévi Weemoedt

Lieke Marsman
Lizette De Koning
Lotte Van Dijck
Marc De Bel
Marc Terreur
Marije Langelaar
Marjolijn van Heemstra
Maud Vanhauwaert
Maureen Ghazal
Max Temmerman
Merel Morre
Merel van Slobbe
Michaël Vandebril
Milja Praagman
Myriem El-Kaddouri
Nannie Kuiper
Nele Buyst
Pat Donnez
Paul van Ostaijen
Peter Holvoet-Hanssen
Peter Verhelst
Pim Lammers
Ramsey Nasr
Reine de Pelsemeer
Reinout Verbeke

Remco Campert
Rhea Cecile
Rian Visser
Robin Block
Rodaan Al Galidi
Sara Eelen
Saskia Stehouwer
Sholeh Rezazadeh
Siel Verhanneman
Sjoerd Kuyper
SMOOJ
Sofie Verdoodt
Stella Bergsma
Stijn De Paepe
Sylvie Marie
Ted Van Lieshout
Thomas Möhlmann
Thomas Renders
Tjitske Jansen
Tom Dinneweth
Tom Marien
Toon Hermans
Tsead Bruinja
Yousra Benfquih
Zindzi Tillot Owusu

Kinderen snappen het sjamanisme beter dan wij
, houden van treinen
, houden van machines

, maken muziek die alleen zij kunnen horen
, maken vliegers terwijl de wind de stof
, de wind de stof uit hun handen waait

, geloven niet in de tijden
, geloven verhalen die zelfs de stenen niet durven vertellen.

De dress code:
speelkleren of geen.

Gesprekken in het zand
gaan niet over de artificiële intelligentie van honden
gesprekken langs het zand
duren het langst.

Alex Deforce
fragment uit *'Hoek van de laatste zon'*

tijd dag plaats – mensen wat een drama

ik weet wel wat de bromvlieg drijft
die continu tegen mijn vensterraam blijft vliegen.

zijn geblokte bewegingen.
een kleine zwarte held die lak heeft aan censuur.

het is zo lang geleden allemaal.

ik hoop dat hij snel vrijkomt.

Alfred Schaffer

Bezette wereld

BOEM

zonder paukeslag

toch ligt alles plat

A_____a

krijssende kinderen, kermende moeders

drones, bommen, raketten, vuurwerk op mijn scherm

orkest van onze ondergang

een arm een been RENNEN mensen in puin

STOP!

alle ogen op Rafah, en elders, ogen te kort

de politiek scheurt de moraal

scheurt de mensheid scheurt

de wereld wankelt mijn begrip VALT

HALT!

Alicja Gescinska

je gebruikte je laatste stufi om je eerste auto te kopen
je neemt me mee naar antwerpen in jouw kleine domein, ik
ben de perfecte rijder, zo een die om de honderd bomen
en zestien akkers vraagt of je een dropje lust
zo een die haar linkerbeen vrijhoudt
zodat je rechterhand een plek heeft om op te rusten

Babeth Fonchie Fotchind

als een geliefde
zich onder het puin bevindt
dan lichten we op in het donker
worden handen graafmachines
dan bolt kracht zich op in bundels
in spieren
in verstrengelde vingers
het hart slaat de maat
van het omploegen
van elke centimeter
tot de aarde laat zien
wat we liefhebben
we dat kunnen vangen
in de talloze armen
van onze hoop

Babs Gons

Fragment uit *'Tot de aarde laat zien'*

daar

ik wou ik wou dat ik papier was
ik wens mezelf van dik karton
ik wou ik wou dat ik je boek was
ik wou dat je me lezen kon
ik wou ik wou dat ik een kaft had
ik wens mezelf een sprookje groot
ik wou ik wou dat ik je boek was
dan zat ik nu bij jou op schoot

Bart Moeyaert

VUURVLIEG

Is jouw mug een olifant, mag je het beestje zo noemen.
Gaat het niet over rozen, hoef je het niet te verbloemen.

Zware momenten geven licht.

Z'n waarde.

Benzokarim

wat ik hoorde in de schelp

golven klinken net als ademhalingen

met je lijf als een vuurtoren kan je

je uitademing van je af zien gaan

tot de inademing je weer verzamelt

zoals golven elkaar komen ophalen aan het strand

dat is waarom mensen aan zee de tijd kwijtraken

Bernke Klein Zandvoort

Open raam

Langs de daken dansen dromen,
zoekend naar een open raam
om bij jou te kunnen komen.

Mooie dromen, fijne dromen.
Grote snelle, kleine slome.
Dromen met en zonder naam.

Dromen die er zelf van dromen
eenmaal in en uit te komen
door jouw openstaande raam.

Bette Westera

onderbreek mij
dwars doorheen de twijfel
neem mijn hart bedachtzaam in uw grip
laat mijn lichaam met het uwe praten
raas mij verloren door begrip

Billie Vos

zwartvoetboomkikker

die een eindje zweven kan
door het dichte woud waar hij van houdt

een bonte valschermspringer,
die onderweg begrepen heeft
dat wie niet vallen wil moet vliegen

Birgit Mijlemans

Zeegezicht

weer krast de keelroze klank
kek-kekt de meeuwenblaf

voorlopige kleurvlakken
voortdurend in overgang

duwend vegend pulserend hecht
het behoeftige licht

zich zonder toestemming
aan wat het laat verschijnen

zinkt het oog
in de verte

in het eindeloze
achteruitwijken

Charlotte Van den Broeck

GOED NIEUWS

Zonet stond daar een jongen nog
Al leek hij een hele mijnheer
Hij stond exact waar jij nu staat
En las tot hier, ongeveer

Toen liep hij verder, dat heerlijke joch
En in zijn plaats kwam een beeldige vrouw
Geweldig, niet? Fantastisch, toch?
Straks gaat het hier over jou

Christophe Vekeman

Opa,

ben jij nou een bejaarde?
Dan wil ik daar ook voor leren.
Altijd teevee kijken, zalig
spitten in de tuin, stappen
met de hond. En altijd tijd
voor mij.

Als jij me als leerling neemt,
word ik vast een bejaarde
in een nieuwe recordtijd.

Daniel Billiet

VOORBIJ

we leerden vooraleer te moeten
achter het voorbedachte aan
gebaande paden, vaste routes
zo verleerden we bestaan
we leven eventjes; beetjes tijd
in een lijf te leen gekregen
wat als we doorheen die eindigheid
voor wat de ziel voedt, leefden?

Derek Otte

Snormachientje

heeft heel weinig nodig
een haartje onderhoud

een dosis snorbenzinebrok
wat slokken water, soms een vis

elke dag
royaal veel aai

en hop, spontaan
schiet Snormachientje aan

jouw warme hand
haar zachte vacht

tevreden kijkt ze op
onmetelijke snorrenkopjeskracht

Diet Groothuis

KILLERBRIESJE

Zijn het lenteblaadjes?

Zijn het maden?

Als vissen op het droge
spartelen de harten.

Een kroonslagader, dorre tak
knakt. Haar hak

neemt het ritme over,
drijft het tempo op,
drijft de ware tuin
in het raam.

Een jonge zwaluw mist
hoe wat waar is
onder luid applaus
kantelt.

Een druppel bloed
glijdt geruisloos
over het glas
omlaag.

Dorien De Vylder

sap

Ik heb onze namen
met bramen geschreven
op jou,
op jouw huid.
Verf van fruit.
En met mijn vingers vol sap
heb ik net voor de grap
een hartje getekend
in rood
en in blauw.
Dus
wanneer weet ik nou
of wij bij elkaar passen?
Als jij nu besluit
om je nooit meer te wassen.

Edward van de Vendel

tot bloei

in ons rolt een toekomst
uit het donker als belofte

we moeten rijzen
dat zit in onze aard

de metafoor is allang gemaakt en
laat ik verder aan jou over

dit is een pot met aarde
hier is de gedachte, hier de spade

graaf je uit
groei je zelf

planten, zaden
mensen, daden

Elfie Tromp

afstand

zag je vandaag je buur?

doopte je een vreemde om tot kennis

sloopte je een muur?

het kan morgen ook

bijvoorbeeld zo

durf soep brengen, soep ontvangen

blijf niet in wederzijdse stilte hangen, doorbreek

de week, "kom kaarten!", bak samen

frangipanetaarten, eet en deel

en ruil eieren voor meel. open je deur

durf de eerste stap te zetten

in ieders belang: verklein mondjesmaat afstand

herkauw alle sociale wetten

vertrouw op elkaars binnenland.

Ik zit hier goed

Verhuizen naar de ruimte?
Geen denken aan.
Overal zit je
ver vandaan.

Even wat lenen
bij de burens?

Dat gaat zo
weer jaren duren.

Erik van Os

Ik zeg liefde maar bedoel een landschap. Je bent een eiland dat aan mijn uitzicht
ontspringt, een bergkam in sterk verouderd zonlicht gevangen. Je kust mijn wangen
maar je kent me niet.

Het is duidelijk wie van ons de sterkste is – het is je spanwijdte
en hoe ik daarin verdwijn als je in volle vleugelslag naar me grijnst.

Erwin Hurenkamp

Het leven is het leven.

Hoewel. Geklutste tautologieën

bakken niet vanzelf brood.

Word nu eens moe van al dat her-her-her-her-herbeginnen,

stop met de ene voet voor de andere voet na de andere

op onze tenen zetten.

Hoewel.

Leren strompelen heeft iets.

Erwin Mortier

REN

Als je gaat rennen: ren
tegen de dag. Zo kijk zo met licht op je
hielen je lijf uit de lucht in. Zigzag je door
gras naar waar je kunt omslaan stilliggen onzichtbaar

rechttop staan in wie je was. Waar. Let niet op je rochel
je bloedneus het lekken het scheuren van een voor een alle
lichamen die uit je opkomen ondergaan. Ren

Eva Gerlach

we houden ons winter warm
met dekentjes, gesprekken
geschater
voor nu is er hier
liefde
de zorgen zijn voor
later

Evangeline Agape

Blijf

Van die dag bleef niet de warmte
in de stenen hangen of de smaak

van salie aan je handen, maar een
onbevangen zwijgen bij het kijken.

Vooraf herinner ik mij de avond-
stilte waarin de tijd leegliep,

het licht verdween. We zwaaiden
laatste stemmen uit en bleven

bij de glazen dralen. Die niet
gestelde vraag. De stilte, het kabaal.

Frouke Arns

Einde van de horizon (Klassenstrijd)

En toen
in de winter van de schemering
werden we ingehaald door de geschiedenis

Het schuim ging plots rotten
het platte bleek in schuifjes
onderverdeeld en niet langer
stonden we naast elkaar
te blinken

Zo voelt het
pletten van de tijd
het rustig voortschokkelen
komt aan zijn eind

Al wat we zien
is ongewis

Geert Buelens

Met je armen
en met je benen
kun je zwaaien
en bengelen,
kun je aaien
en strengelen.

Het zijn gebaren
die er toe doen
en je af en toe
bezegelt
met een zoen.

Geert De Kockere

Hier staat de laatste reiziger
Die droomt zoals alles droomt

Elke zee draagt en de laatste boom
Het blauw omarmt en zijn groene dagen

Zijn hart heel dicht bij zich bewaart
Elke vreugde draagt
En zijn verdriet

Hier staat de laatste reiziger
Zijn laatste bestemming is hoop
Hoop is zijn thuis.

Hani Albayari

Geef ons één dichter die de zee begrijpt
Of een handvol inktvissen die trachten
hem inzichtelijk te maken.

Hannah van Binsbergen

VAREN

vaar je mee in de boot
vaar je mee met de stroom
vaar je mee
van het een naar het ander
langs tranen en lach
door de wind en het water
dan varen we samen
bij dag en bij nacht
dan varen we samen naar later

Hans & Monique Hagen

in ongeremd rennen

volg je het pad tot je het pad tevoorschijn rent
ren je de zon tevoorschijn en een duinvallei
het mulle zand het helmgras het geruis van de zee
ren je de zee tevoorschijn een steeds onmetelijker zee

Hélène Gelèns

Oude engel

zij draagt de geschiedenis op haar rug
meer mantel dan vlees
meer ring dan vinger
meer hoed dan haar

ik rasp de eelt van haar ziel
pel haar tot op het bot
tot voorbij de jaren
tot achter het craquelé

vang het licht in haar ogen
vind de zang in haar stem

Herman Leenders

de ruis

een doorgang naar de jaren tachtig
mijn ouders trouwen op een linoleumvloer
het is een vergezicht met loyale benen
iedereen is opgelucht en ik in het holst
van al deze mensen
in het hoedje dat bij de jurk hoort
flikkert blauwe televisiesneeuw
in deze briljant verklede afspraak
ben ik een keuze ben ik de ruis
in elke ruimte

Iduna Paalman

Ijsbeer

Brrrr, dag ijsbeer
in dat koude winterweer.
Snak jij nooit eens naar de zomer?
Languit ligging in het gras,
zwemmen in een warme plas.
De zon op je bleke snoet,
dat doet toch goed?
Of hou je zoveel van de kou,
dat je dat niet wensen zou?

Ine De Volder

Touwtjes

Als de wolken touwtjes hadden
kon ik ze naar beneden trekken

en met ze spelen: kijk ze lijken
op een knuffelbeer, een hondje
met een kwispelstaart, een engel
in de kerstboom met trompet

ze schuiven zomaar door de lucht
steeds zachter en dunner en dan
zijn ze in het blauw verdwenen

dag beer, dag kwispelhondje,
dag kerstengel, tot de volgende keer.

Ineke Holzhaus

Blauwe magie

Onderschat de magische kwaliteiten van je balpen niet. Alles wat je schrijft wordt waar.

Momenten zijn gemaakt van dunne lagen inkt op luchtpostpapier, de potloodlijnen in je notitieboekje schetsen de dag.

Deze wereld hangt van paperclips en losse velletjes aan elkaar. In den beginne was er de typemachine.

Wees heel voorzichtig met verhalen, schrijf niet over het verdriet van Tristan, over de zeeën tussen hem en Isolde, het tovergif in zijn bloed, in haar bloed, de wond die niet heelt.

(Schrijf niet: 'onmogelijke liefde' als je liever een mogelijke wilt.)

Ineke Riem

Wat helpt het
regen
te voorspellen?
We worden wat
we zijn.

Wie klein is
moet
klein blijven;
te groot
kan nog lastiger
zijn.

J.A. Deelder

Kwijt

Hoe kwijt kan iets zijn
wanneer ik het met dichte ogen
nog steeds kan zien?

Jaap Robben

Raamogen

Jouw vertrouwde blik.

Dit raam

Zo, ja, zo

nét dat : jij

En dan jouw woorden

Zoals enkel jij

op jouw toon

En wij,
ons wederzijdse _____

Zoals elke passage

altijd bij

elk fluitend

voorbij schuifelen

stil staat

Zo Blijven

WIJ HIER

Tot om de h

o

e

k

t   g
e   u
          r

al

wat

Van

ONS

IS

In

Alle

Talen

Sprekende

Ogen

Zwijgen

Kan

Jan Ducheyne

Dochter

Zij is met 18 maanden volwassen.

Wij zijn inmiddels versteend.

Zij beitelt zich een weg naar buiten.

In ons huist slechts verleden.

De kinderkamer dichtgegooid.

Speelgoedieren worden fossielen.

Geen weg terug: wij strooien sporen
maar zij heeft niets met archeologie.

Ze wijst naar ons vals plafond,
wil hoger reiken. Wij hebben niets
dan dorst in huis, dichten de kloven
in onze lippen met glitterlijm.

Jana Arns

CONTACT

Contact verwatert en verstomt
Exact wat niemand wou
Maar als jij naar mijn uitvaart komt
Kom ik naar die van jou

Johan Sebastiaan Stuer

Mijn moeder

Soms legde
ik mijn wang tegen haar zachte rug en keek
hoe zij de naald onhandig door de kousen haalde
om nog een winter mee te gaan

Ik wilde
liever niet dat ze de gaten stopte
de ruwe stukken sneden in mijn huid

maar met
mijn hoofd tegen haar zachte rug
en achter mij de schimmen die haar plaagden
wist ik dat zij iets anders dan mijn kleren maakte

Johanna Pas

Lijmen

Ik had drie beestjes,
drie beestjes van steen.

Een vogeltje.

Een veulentje.

Een varkentje.

Ze zijn gevallen.

Ze braken stuk.

Ik heb ze gelijmd.

't Is bijna gelukt.

Ik heb drie beestjes,
drie beestjes van steen.

Een volentje.

Een veukentje.

Een vargeltje.

VERLANGEN

verlangen
gaapt
als een oven
hunkert
naar licht

brood rijst
traag

Jozef Deleu

Soms vaak

Een bok staat
bij gebrek aan berg
vaak bovenop
zijn hok.

Judith Herzberg

oorwimpers

omdat een oor
geen wimpers heeft
om het geluid te dimmen

heeft iemand ooit
voor elke stem
het fluisteren bedacht

Kasper Peters

Zure melk

Als de aarde is opgebrand
hoelang duurt het dan voordat er opnieuw leven ontstaat
bossen zijn teruggegroeid

eencelligen voeten krijgen
rechttop leren staan
beschutting zoeken

misschien is er voor een lange tijd
alleen heel veel zwart
doet iemand vanaf een andere planeet
met zaklampen de sterren na

Kira Wuck

EN DIE MUSSEN

In de vroege avondzon
hippen drie mussen
over ons balkon
en pikken intussen
naar onzichtbare dingen.
Noemen ze hun tjilpen zingen
en liever nog, proberen zij
de musheid te verhogen
tot grotere Musheid, zoals wij
met onze mensheid pogen?

Een doel dat overbodig is,
al prent ik ze graag in
dat hippen heus niet nodig is,
en oorlog evenmin.

Leo Vroman

Rijk verleden

Ik was dronken toen ik je ontmoette.
Ik was dronken toen ik je verloor.
Wat kan er nog een hoop gebeuren
tussen twee dronkenschappen door.

Lévi Weemoedt

Je bent achttien en weet:
zolang ze ons de frontlinie in schuiven
als schild tegen andere minderheden
eindigt het spel steeds weer bij start.

Lieke Marsman

fragment uit 'spelen'

Als al je vriendjes op vakantie zijn

Hij aait mij met zijn staart
als niemand thuis is om te spelen.
Hij brengt zijn eigen bal
als ik mij groen zit te vervelen.

Hij kruipt tegen me aan
als ik me sip voel en alleen.
Als ik mijn vriendjes mis,
duwt hij zijn kop tegen mijn been.

Hij likt mijn wangen droog
als ik moet huilen dat het giet.
Mijn hond is echt de allerbeste
dokter bij verdriet.

Lizette De Koning

Spiegeling
Zie je mij

Jij zit vast
Ik ben vrij

Maar als ik lach
Dan lach je mee

En als ik dans
Dansen er twee

Spiegeling
Ben je alleen

Kijk dan heel goed
Om je heen

Tot je mij voorbij ziet gaan
Nooit te ver bij je vandaan

Er zijn zoveel ramen
Voor ons samen

schildpad

knar, de stokoude schildpad,
kwam zijn opa tegen.
die wachtte, op de kruising van twee wegen,
gelaten in de regen.
'steek je mee over?' vroeg knar. 'samen met mij?'
'nee', zei opa. 'morgen komt hier een bus voorbij.'

Marc de Bel

SCHILDPAD

Holderdebolder
de heuvel af in een zeepkistenrace

in maliënkolder
als jan zonder vrees
land ik ondersteboven
wiebelend op mijn schild

en jij die me terug op mijn pootjes zet

Marc Terreur

Mei

Ik liep tinkelende suizende melkwegstromen in mijn romp
plasma gamma stralen in mijn benen
openklappende bloesems in mijn keel
rivieren met zachte stoten, keilende stenen
naar binnen klappend licht.

Zo liep ik zo hoorde ik zo paradeerde ik de straat op
elke omwenteling werd gevoeld.

Elke hand die ik schudde bewoog
met het fotonenlicht mee.

Marije Langelaar

KRAS

Het is moeilijk te bevatten dat dit bestaan,
de volledige weg van schreeuw tot zucht,
zal worden samengevat in een kleine
streep van geboorte- naar sterftejaar.
Een godgans leven uitgedrukt in de smalste
horizon van is naar is geweest, eenzame
kras tussen bron en zee.

Marjolijn van Heemstra

zoals alle mensen

heb ik de meeste prijzen op deze wereld
niet gewonnen

heb ik de meeste boeken niet gelezen
er nog minder van geschreven

heb ik de meeste kinderen niet gebaard
de meeste mensen nooit ontmoet
de meesten niet eens gekust

dat stelt mij voor vandaag gerust

Maud Vanhauwaert

wanneer we onze hand voorzichtig op de schouder leggen
komen we erachter dat wij de schouder zijn waarop ons leven rust

we zijn een verlengde van elkaars hartslag
dragen een slinger aan voorouders die elkaar kruisen
zijn een universum dat onmetelijk is

Maureen Ghazal

fragment uit *'Wij zijn ik uit de ander'*

Heel veel

Twee jongetjes oefenen zich
in het leven. 'Ik ben vier jaar',
zegt de ene, 'en jij?'

De ander overdenkt z'n bestaan.
Zijn minieme verleden
en de jaren in het verschiet.

Dan trekt hij ten strijde. 'Ik ben
geen vier', klinkt het. 'Ik ben geen vier.
Maar ik ben heel veel drie.'

Max Temmerman

soms lukt het
alles te zien
als de streepjes
op het fietspad

slingerend
slalommend
ertussendoor

en telkens weer
een streepje voor

Merel Morre

Er zwemmen walvissen door de stad

ze zingen in lage tonen die niemand hoort
maar ik wil dat je weet dat er gezongen wordt

laten we vreemde talen spreken vandaag
als ik je niet versta, kun je nog alles hebben gezegd

kijk dan: zo onwaarschijnlijk waren we nog nooit

Merel van Slobbe

hoeveel onzichtbare tijd
vraagt het ons
om hier uit de grond te borrelen
aders en holtes
verdonkeremanen onze gretigheid
gezuiverd door zand en kiezel
banen we ons een weg
door de gewassen stad
en storten ons
met vreugdevol geruis
naar beneden
niemand nee niemand
houdt ons nog tegen
we reizen licht
waar we naartoe gaan
willen we niet veel dragen

Michaël Vandebril

Geboorte

Nestel je met mij
warm in wol
om dag door nacht
te weven. Slaap
en melk geven.
Alleen nog oog
voor jouw gezicht.
Ogen open
ogen dicht.

Milja Praagman

We weven teder doorzichtige draden langs de perforaties van anderen
en trekken de touwen strak als bij een korset en
wanneer het eerste licht de straten onthult,
zal de stad als één geheel ontwaken,
waar woord en waarheid elkaar raken.

Myriem El-Kaddouri

Ondersteboven

Als je op je kop gaat staan,
dan is onder bovenaan.
Dan is bovenaan juist onder.

Wat een wonder, wat een wonder!

Heb jij dat wel eens gedaan?
Blijf maar op twee benen staan.
Boven boven, onder onder,
lijkt me toch wel wat gezonder!

Nannie Kuiper

BEGIN

Fel wit licht.
Je adem, een warme wind.
De geur van zoethouten huid, zachte pels, zweet.
Je gevlekte arm, zekere hand
rond me geknoopt, warm en zijde.
Hoe mijn gewicht in je landt, ligt, blijft liggen.
Hoe ik in je levende landschap dorst en zink.
Hoe elke kloppende klank uit jouw binnenkant
in mij voorgoed intrek neemt.
Hoe ik, van bij het begin, in dit zijden licht,
als nieuw een wereld mag verzinnen.

Nele Buyst

- wat lees je?
- jou
- mij?
- je ogen en je handen
en wat er tussen de regels staat

Pat Donnez

Marc groet 's morgens de dingen

Dag ventje met de fiets op de vaas met de bloem
ploem ploem

dag stoel naast de tafel
dag brood op de tafel
dag visserke-vis met de pijp
en
dag visserke-vis met de pet
pet en pijp
van het visserke-vis
goeiendag

Daa-ag vis

dag lieve vis
dag klein visselijm mijn

Paul van Ostaijen

Gedicht voor Vogel Kenny

ik zie bijen op je mantel
zondag ijs met chocola

ik leer peinzen en niet denken
vlieg je maanmanwoorden na

kleiner als de zon daar scheer je
hoger, hoger dan de ra

roomijswit de sterren op je
mantel 's nachts van chocola

Peter Holvoet-Hanssen

Je staat bij het water maar er is geen water.

Je kijkt in licht maar er is geen licht.

Zo sta je in de branding, de zon
stijgt uit de zilverige verte op,

het licht is te fel en uit de verte
komt als een glazen vouw een golf.

Zo totaal spoelt de zon over je heen
en vloeit de golf in een zucht uit.

In licht kijk je maar het is geen licht.

Bij het water sta je maar het is geen water.

Peter Verhelst

Op vakantie

Onze nieuwe auto lijkt groot,
maar als je met het hele gezin
drie weken op vakantie gaat,
moet er zo veel mee:

twee koffers, vier tassen,
een grote tent, een kleine tent,
zes slaapzakken, zes slaapmatten,
twee moeders, twee tweelingzussen,
één ik en één...

Even wordt het spannend:
gaan we wel met het *hele* gezin?

'Gelukt!' roept mama dan.
'Het was even proppen,
maar ook jullie broertje past erin!'

Pim Lammers

En in deze schaamte zijn wij vrij.
Ik denk vandaag aan onze naaktheid
in de hoop dat niemand ooit
het grote gelijk in je ontdekt
onze longen bezet, opvult met honger
of zijn geloof in je plant als een schep.

Als het komt – zet je schrap tegen mij.
Alleen hier, in weerloosheid zijn wij vrij.

Ramsey Nasr
fragment uit 'De dag kan komen'

Fijn

Ik hou niet zo van lieve, lichte vingers
op mijn vel. Voor mij geen poezelig gepiel,
geen spinnenpootjesstrelingen
of muizensnuitjessnuffels.

Maar van knuffels hou ik wel.
Zo stevig en hevig en hecht
dat je me net niet fijnknijpt.

Pas dan valt alles stil
in mijn hoofd.

Reine De Pelseener

Naald

Als de tijd daar is
blazen we ons vel
nog één keer bol
Dun, blinkend
groeien we naar
de naald,
plooien we
rond de punt,
halen we de naald binnen
in de ontploffende contouren
van wie we zijn

Reinout Verbeke

Zondag

Zondag had ik me voorgesteld
in de hangmat door te brengen
tussen de stevige stammen van de bomen
dicht boven de aarde
en van de hemel ver genoeg verwijderd
om me een mens op zijn plaats te voelen.

Maar het regende.

Remco Campert

BOREAS

Dit glasraam ontmantelt je
tot zand en gloed
beukt als de jonge zee die

je bent van branding tot breuklijn. In je schulp
hoor je het ruisen van een lichaam. Hierbuiten
waar luisteren ook rillen is

wankel je als de wrakkenkaart die
je bent. Gehavend door storm en stroom
aarzel je

om dan toch woordeloos
het ontstaan van kalk op
je eigen barsten te aaien.

Rhea Cecile

Dromen

Als dromen kunnen vliegen,
zal ik zaadjes voor hen strooien,
een dromenlokker zijn.

Ik zal ze koesteren en voeden
en laat ze dan weer los,
want dromen horen vrij te zijn.

Ze zijn als dieven in de nacht:
ze komen en ze gaan
altijd onverwacht.

Rian Visser

ik ben een kind dat zijn weg kent
in het donker en het schommelen
van de stoel waarin ooit een vader school

acht stappen tot het raam
mijn hand onvast
aan het gordijn

niet om wat daarbuiten valt te zien
maar om al het licht dat soms
zomaar binnenstroomt

Robin Block

Alsjeblieft.

Laat me
mijn droom volgen.

Maak eerst
de droom wakker,
daarna mij.

Rodaan Al Galidi

sta je daar weer bij het raam
te wachten op de vossen
ze komen niet, ze slapen nog

niet in holen, maar op de onderste takken van een dichtbegroeide boom
die boom daar, kijk maar, je kan hen net niet zien.

Schimmen van een wildernis, zo lok ik je naar binnen
want wij moeten slapen nu

vossen zonder vacht.

Sara Eelen

reis

diep onder het dagelijkse
besta je als bodem
als klei om mee te werken

wat steekt de kop op
als je er lucht door blaast
water over sprenkelt

je groeit op
vanuit het eerste groen
neemt toe tot je knoppen barsten

je bent bereid
om jezelf uit te drukken
te verspreiden over het land

als je gaat
houd je hart vast
strek je vleugels

neem ruim, zei de zee

haar natte armen wijd open

als het leven voorbij is

dan heb je ons oude zwijgen

onze zelfdruppels met mysterieuze zeewaarheden

die in het kloppende hart van elke golf

kloppen

tegen de borst van de strandrots

Sholeh Rezazadeh

fragment uit '*Neem ruim zei de zee*'

Roofvogel

Grijp mij bij de schouders,
toon me de verwoeste stad
in vogelvlucht.

Adopteer mij maar geef
ook hen een kamer:
de woede en wanhoop.

Dat stuk van mij nu voorgoed een
steen in het puin,
in het stof, in de armen van wie
door een wrede wereld
werd gedood.

Stapel mijn bagage niet boven
op zolder

maar open mijn valies
in het midden van de kamer.

Siel Verhanneman

Geheimen

Als ze kroelen in je vacht, spin dan zacht,
geven ze je vis in saus, doe alsof je lacht,
spring bij ze op schoot, ga op vlinderjacht,

want dat zien ze graag, de mensen,
en ... het hoeft alleen maar overdag.

Slaap maar veilig in mijn pootjes,
doe je oogjes pas wijd open
als de kerkklokken twaalf uur slaan,
jij en ik op avontuur gaan:

de geheimen van de poezen in de nacht.

Sjoerd Kuyper

ik schrijf, verzin
en rijm voor jou
verzacht zo soms je pijn
ik lijk ver weg
maar 'k wil zo graag
(een) dichter
bij je zijn

SMOOJ

Letterlijk

Je leert al lezen. In ruil voor letters
spuw je melktanden uit.
Ze leunen achterover in hun rode zetels.
Als je kan schrijven, zal je nooit meer vergeten!
hoop je, en stompt me in de maag met dat uitroepteken.

Gedachten zijn niet langer met helium gevuld.
Ze kunnen je niet meer ontglippen.
Wie schrijft die wuift het ongewisse uit.
Een pen wordt een lasso om het wilde mee te vangen.
Je probeert je letters aan de mijne te hangen.

Kind, zelfs als jouw woord tegen het mijne is gekant,
zelfs als je aan de haal gaat met mijn betekenis,
zal ik je blijven lezen.

Weet dat je in je moedertaal
nooit wees kan wezen.

Sofie Verdoodt

Waarrimpel

Ik ga schitterend oud worden
met bladgoud op mijn huid als schubben
u kent dat wel en een jas van zon
blinkend zal ik alles betreden
ik ga zo mooi gebrekkig zijn dat gezonden me benijden
ze zullen hun ledematen kapotslaan
om zo te mogen kraken als ik.

Stella Bergsma

Wiegeliedje

Hier in mijn armen
wiegt er een kindje
licht als een pluimpje
van 't gras opgeraapt.

Kom maar eens wiegen.
Kom maar eens aaien.
Kom maar eens kijken
hoe lekker het slaapt.

Stijn De Paepe

in het huis van een vrouw
ligt een vleugel op de grond
en daar nog een

de vrouw kijkt er even naar
haar armen over elkaar
ze produceert een paar hm's
bukt zich langzaam voorover
en raapt de vleugels van de vloer

wat is dit in hemelsnaam, zegt ze

ze trekt de vleugels aan
loopt dan
naar het raam

Sylvie Marie

Een lichtblauw kleurpotlood

De zon is door de stad gezakt,
de daken gloeien na.
Er brandt iets aan de horizon,
zie ik van waar ik sta.

Ik kijk nog even door het raam
en zie het avondrood.
Dan ga ik slapen en ik droom
een lichtblauw kleurpotlood.

En in de morgen is het donker
stilletjes weggegaan.
De lucht is licht en heel misschien
heb ik dat wel gedaan.

Ted Van Lieshout

De kinderen

'Een stoel om op te zitten

een stoel om op te staan

een stoel om uit het raam te staren

en om weg te gaan

een stoel voor in het zonlicht

en een stoeltje voor de maan

een stoel om op te zitten en

een stoel om op te staan.'

Thomas Möhlmann

Snaarinstrument

Die gaten in gitaren
Je weet wel onder de snaren
Dienen niet enkel voor de klank
Maar ook voor het bewaren
Van flesjes water of andere drank

Want van het spelen op gitaren
Van het tokkelen op die snaren
Krijg je verschrikkelijk veel dorst
En door een flesje in dat gat te bewaren
Wordt er nooit op het podium gemorst

Als je dus ooit eens staat te staren
Naar gitaristen die hun klusje klaren
En je hebt een droge keel
Vraag dan wat water uit hun gitaren
Met wat geluk hebben ze een flesje te veel

Thomas Renders

De stad is nog stil.
Tegen elkaar en een muur
slapen twee fietsen.

Tjitske Jansen

even sta je stil bij dit raam,
niet om wat het is maar om
wat het toont:

jezelf, weerspiegeld in
het huis van een ander,
je hele bestaan in een
lichaam vertaald

zo zijn de mooiste zaken -
een beetje verdwaald.

zoals het eerste licht
van zichzelf niet weet
dat het straalt

Tom Dinneweth

koffiekoek

dit gedicht gaat lekker
niet over suikerzoete koffie
koek zoals zo'n puddingengebakken
of ronderondrozijsen – of toch lieverlekkerlang?
die glanzend blinkt achter glas
net voor dat zevengranen
zonnebloempit of langgalettenkleingrofwit

nee dit versgebakken gedicht
dat jij vandaag nog smaken moet
wil net dat extratikkelt zijn
de roodstetaartenkers vol zalmneuzerij
maar dan eensklaps onverwachts

zoals dat koekje bij de koffie
dat net achter de kop
verscholen ligt

Tom Marien

Geluk

Geluk dat is geen kathedraal
misschien een klein kapelletje
geen kermis luid en kolossaal
misschien een carrouselletje
geluk is geen zomer van smetteloos blauw
maar nu en dan een zonnetje
geluk dat is geen zeppelin
't is hooguit 'n ballonnetje.

Toon Hermans

niet naar je handen kijken
onder het wateroppervlak van de groene rivier
ze helpen je uit de droom *wij zijn een bende*
maar naar de paarden aan de overkant
tussen de graffiti op de pijlers
niet de honden terugroepen van hun jacht
die springen door het hoge gras
met zaden en blaadjes in hun vacht

bramen plukken

met die twee handen in de droom blijven

Tsead Bruinja

Staat van de wereld

Wanneer u nog eens zucht:
de staat van de wereld,

denk dan
aan al wat staat –
een huis, een mens, een boom,
een muur, een paal boven water,
en hoe dat alles
ook weer kan vallen,
dat staat vast.

De staat van de wereld
is niet meer dan een staat:
omkeerbaar, wankel,
steeds in staat
om te kantelen.

helaas of gelukkig
steevast
van voorbijgaande aard.

Yusra Benfquih

kapelaanstraat

broze wolken zweven treurig
op windvlagen van verlangen
de lucht is blauw doch ijzig
zomerzon noch winterlicht
jij bent nergens te bespeuren
als je ondergaat
is er hoop
en waar hoop is
                    dat weet je wel
is er iets gebeurd?
het leek net of je
ver boven deze stad
op de wolken lag te slapen

Zindzi Tillot Owusu